משל ונמשל...

"והיה לאות על-ידכה ולטוטפת בין עינך" (שמות יג, טז).

תפילין של יד קודמים לתפילין של ראש.

לפני המלכת מלך, אם ידוע על אנשים במדינה שאינם מסכימים לכך שהוא ימלוך ומתכוננים למרוד בו, משתדלים למצוא את אלו המערערים על המלכות וכובלים אותם באזיקים.

הדבר נעשה כדי שבשעת ההכתרה עצמה אלו המעוניינים במלך ואוהבים אותו, יוכלו לפעול ללא הפרעה וללא נסיונות לבטל את המלכות. באופן זה ישררו שקט ובטחון בממלכה וניתן יהיה להכתיר את המלך לשמחת לב אוהביו ומקורביו.

מסביר החתם סופר:

כך הוא גם הסדר בהנחת תפילין בכל יום. הרשעים הולכים בשרירות לבם ואילו הצדיקים מפנים את שכלם ונשמתם לעבודת ה' ואהבתו. הם משתדלים להמליך את ה' על כל איבריהם.

והנה, אנחנו מניחים תחילה תפילין של יד ושמים את התפילין כנגד הלב, כדי לשעבד את כל מחשבות לבנו לעבודת ה' ולאוסרם באזיקים למען לא יערער הלב ח"ו על המלכת ה'. רק לאחר מכן אנו מניחים תפילין של ראש כנגד המוח וממליכים את ה' על האדם כששכלו נתון כולו לקיום רצון ה' יתברך.

עמוד התפילה...

*** אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
*** וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ובנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת ערבית במוצאי שבת קודש, מתקיים לימוד של אבות ובנים בבית מדרשנו, הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות תפילה, מספר בן איש חי, בשעה 19.45 בערך.
הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

רואים ישועה והצלחה!!!

המעוניינים לתרום לאחת מסעודות **הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה** בסך - 200 ש"ח.
ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "וארא, בא"

יום	עלות השחר	טלית/ ותפילין	נץ
ש	5:38:30	5:46:30	6:40:30
א	5:38:00	5:46:15	6:40:00
ב	5:37:30	5:46:00	6:39:45
ג	5:36:45	5:45:30	6:39:15
ד	5:36:15	5:45:15	6:38:45
ה	5:35:30	5:44:45	6:38:15
ו	5:35:00	5:44:30	6:37:45
ש	5:34:15	5:44:00	6:37:15
א	5:33:30	5:43:30	6:36:45
ב	5:32:45	5:43:00	6:36:00
ג	5:32:00	5:42:30	6:35:30
ד	5:31:15	5:42:00	6:34:45
ה	5:30:15	5:41:15	6:34:00
ו	5:29:30	5:40:45	6:33:30

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.

* שיעור הכנה
מ: 20.30 - 21.00.

* ומהשעה:
21.00 - 22.00
שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת: מועד קטן

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה** ע"י מורנו ראש הישיבה **בהלכות ספר - תורה.**

מנחה: 12.40.
ערבית ראשונה: 19.05.
ערבית שניה: 22.00

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 12.30 במסכת **מנחות**, ואחרי כן תפילת מנחה.
* **בליל שבת** שיעור בשעה: 20.00 - 21.00.
* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות תפילין סימן **ל"ב**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).
* **בשבת** בין השעות: 14.50 - 15.30 - שיעור כארבעים דקות - חומש עם פירוש **הרמב"ן**, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 15.30 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן על מנת להגדיל תורה ולהאדירה.

שיעור מוסף מדי יום ע"י מורנו רא"ש - הישיבה והכולל.
בשעה: 18.40. הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וחורף בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש'. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434
המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר – 2598156 תזכו למצוות.

בס"ד

עלון 720
ד' שבוע'

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - **"חכמה ומוסר"**. פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

וארא

שבת מברכין.

* **מפטירין: כה אמר** יחזקאל כ"ח.
* ראש חודש שבט יחול אי"ה, ביום שני בשבוע הבא.
* המולד: ליל ראשון שעה 23:56 ו - 10 חלקים.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת
חיפה : 4 : 30
תל אביב : 4 : 40
ירושלים : 4 : 25

יציאת השבת
חיפה : 5 : 41
תל אביב : 5 : 43
ירושלים : 5 : 42
ר"ת חיפה : 6 : 18
ר"ת תל אביב : 6 : 20
ר"ת ירושלים : 6 : 10

פרשת: וארא.

"המפתח לעולם הבא"

אומרים רבותינו שהאדם בטבעו אוהב ממון, אוהב כסף. לכן כסף הוא מלשון כיסופין (השתוקקות). ידע בורא העולם שהאדם אוהב ממון ולכן החליט הקב"ה שבו הוא יבחן את האדם. אומרים רבותינו במסכת חגיגה (יא): "גזל ועריות - נפשו של אדם מחמדתן", האדם בטבעו חושק ורוצה לגזול. ולכן אחת השאלות שנשאל האדם בהגיעו לבית דין של מעלה, היא השאלה: "האם נשאת ונתת באמונה?", כלומר, האם ניהלת את עסקיך ביושר או שגזלת ושיקרת במסחר.

אדם שגזל גזלות רבות בעודו חי ולא שב בתשובה, עומד בוש ונכלם כבר בתחילת הדין בבית דין של מעלה, עדות חיה לכך ניתן לראות במעשה המצמרר שאירע לפני שנים (שנת התשע"א) בישיבת 'לייקוד', הישיבה הגדולה ביותר בארה"ב. מעשה שהתפרסם רבות בעולם הישיבות ובציבור החרדי, וכך אירע המעשה: "בשנת התשע"א, אחד האברכים בישיבה נפטר לבית עולמו בפתאומיות רבה.

ההלם והצער שהיה בישיבה היה רב מאוד. האלמנה הצעירה ומשפחתו של האברך ישבו שבעה בביתו של המנוח וקיבלו תנחומים. והנה, לאחר סיום ימי השבעה מגיע בבהלה אחד מבחורי הישיבה, כשכולו נבהל ונרגש, וסיפר לכולם: "הלילה, בא אליי בחלום האברך שנפטר והוא מתחנן בפניי שאעזור לו וארחם עליו. כשרציתי לדעת כיצד אוכל לעזור לו, הוא החל לומר לי שטרם פטירתו, הוא לקח ספר מבית המדרש הגדול והשאיר אותו באחד מהחדרים הצדדים בישיבה ושכח להשיבו למקומו. הוא אמר לי שהספר ששכח להחזיר היה ספרו של "הרמב"ם" אותו השאיר בחדר 'פלוני' בישיבה ובמדף מס' כך וכך. הוא התחנן אליי בחלום וביקש: "אנא, עשה עימי חסד והחזר את ספר "הרמב"ם" למקומו בספריית הישיבה, כיוון שאין לי מנוחה בעולם העליון עד שיוחזר הספר למקומו". אותו בחור ישיבה סיפר זאת לכל בחורי הישיבה, והם עשו את דרכם יחד לחדר המסוים אותו ציין האברך. ולתדהמתם הרבה, הם רואים בדיוק בחדר זה, את ספר "הרמב"ם" מונח בדיוק במדף אותו ציין הנפטר. מיד לקחו הבחורים את הרמב"ם והשיבוהו למקומו בבית המדרש.

"אין לי מנוחה בעולם העליון, עד שיוחזר הספר למקומו", התחנן האברך כמה ימים לאחר השבעה. מעשה טרי זה שאירע לפני כמה שנים בישיבת 'לייקוד' הגדולה שבארה"ב עורר שוב את כולם ללמוד על חומרתו של עוון הגזל וכמה מקפידים עליו בשמיים, עד שאמרו על כך רבותינו ז"ל: "אמר רבי יוחנן: כל הגוזל את חברו שווה פרוטה כאילו נוטל נשמתו ממנו" (בבא קמא, קיט). . הממון חשוב לאדם כמו נשמתו ולכן יש מאוד להיזהר בו. כמה צריך האדם להיזהר מהגזל בחיי היום יום שלו: לפעמים מגיע האדם לעבודה בזמן ואז מתחיל להתפלל על חשבון זמן העבודה או שעושה טיול קצר באמצע יום העבודה ללא בקשת רשות מבעל הבית או שמטלפן לחבריו ומשפחתו על חשבון הטלפון בעבודה ללא רשות הבעלים - דבר כזה הוא גזל ועל האדם לבקש רשות מבעליו.

דבר מצוי נוסף שאנשים לא מודעים הוא: 'אסור להנות מסעודה שאינה מספקת לבעליה', לדוגמא: אתה רואה את חברך קנה במבה קטנה לנשנש' שבקושי מספיקה לו ואתה בא ושואל: "אפשר קצת?"... דבר כזה הוא סעודה שאינה מספקת לבעליה והוא אבק של גזל. כל דבר שאין מספיק לו לאדם ואתה לוקח לו - זה אבק גזל. דבר נוסף היא ההלכה: 'שואל שלא מדעת הווי גזלן!', כלומר, אסור להנות מכל דבר של חברו בלא להודיע לו! לדוגמא, אדם רואה בעבודה עט של חבר שלו והוא חייב להשתמש בו לדבר קטן - אסור להשתמש בו לחלוטין!. אמרו רבותינו שאדם הרוצה להיות נקי מעוון הגזל ישיב את אשר גזל, ואם אינו זוכר ממי גזל וכמה גזל -יעסוק בצרכי רבים: יתן מכספו לדברים שהציבור נהנה מהם: תרומת סידורים לבית הכנסת, הדפסת עלונים, וכל דבר שהרבים נהנים ממנו, והקב"ה יסובב שהגזל יבוא ויהנה מהדבר ויכופר לו בכך ב"ה.

בא

* **מפטירין:** הדבר אשר ירמיה מ"ו.
* ברכת הלבנה חל אי"ה, שבוע הבא, מיום ראשון בערב.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת
חיפה : 4 : 37
תל אביב : 4 : 47
ירושלים : 4 : 32

יציאת השבת
חיפה : 5 : 47
תל אביב : 5 : 49
ירושלים : 5 : 48
ר"ת חיפה : 6 : 24
ר"ת תל אביב : 6 : 26
ר"ת ירושלים : 6 : 18

פרשת: בא.

"הקפה השחור של היהודי"

בבית משפחת 'שמעון' שררה אווירה עכורה. לכל אחד מבני הבית יש חלום ושאיפה משלו, אך משום מה, אף אחד לא רואה שום אור בקצה המנהרה. מוטי, אב המשפחה, שבור כולו, כבר כמה חודשים שהוא מחפש עבודה טובה ומכניסה, אך אינו מצליח למצוא כלום. ויקי, רעייתו, חולמת כבר מספר שנים להחליף את הסלון והמטבח הישן, ומאז היא לא מחייכת ולא שמחה. שולמית, יושבת בבית שבורה ומיואשת. שנים שהיא מחכה לזיווג שלה, זה כבר נראה לה כאילו זה מעולם לא יקרה, ומאז היא שוקעת בחדרה בצער. ואחרון חביב, יצחק, הבן הקטן, הרוצה להצליח בלימודים ובחברה, אך הוא נכשל פעם אחר פעם.

האווירה בבית זה הינה מדוכאת ועצובה, אך הם אינם יודעים כי לא חסר להם: לא זיווג ולא עבודה, לא סלון ומטבח ואף לא הצלחה - חסרה להם רק מילה אחת שתשנה את כל חייהם לטובה ותכניס אור גדול של שמחה, והיא: "אמונה!", אמונה שכל מה שיש לנו בחיים נשלח לנו משמיים, כי זה הטוב ביותר בעבורנו. נכון שלפעמים זה קשה ולא נעים, אך המצב בו אתה נמצא כעת - זהו המצב הטוב ביותר בעבורך כעת. הקב"ה מנהל את חיינו בכל רגע, ואין דבר שקורה ללא רצון ה', שכל מה שעושה - לטובה הוא עושה.

מספרים על הצדיק הקדוש, ר' שמעון מיורוסלב זצ"ל, שזכה לאריכות ימים ושנים וחי עד גיל 94. יום אחד, שאלו אותו: "ר' שמעון, במה זכית להאריך ימים?". ענה להם הצדיק ואמר: "הנה לכל אדם יש קשיים וניסיונות בחייו ויש לו קושיות על דרכי ה' והנהגתו: מדוע עשה לו כך ומדוע אינו כך?. משמיים שומעים את שאלותיו וטענותיו ואומרים לו: "יש לך שאלות ותמיהות על רצון שמיים -אין בעיה, בוא ונעלה אותך לבית דין של מעלה ונתרץ את כל קושיותיך אחת לאחת ותראה כיצד כל הנעשה עמך

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

המשך לפרשת: בא

נעשה מאת רבון העולמים בהשגחה פרטית מדויקת ומושלמת לטובתך, ואז לוקחים אותו מהעולם. "אך אני", סיים הצדיק, "מעולם, אבל מעולם לא שאלתי שאלות ולא היו לי תמיהות על החלטות הבורא ופעולותיו, אלא את הכל קיבלתי בשמחה ואמונה, ועל כן לא הייתי זקוק לעלות למעלה מוקדם בכדי לקבל תשובות, ועל כן, זו הסיבה שזכיתי להאריך ימים". לקבל את מה שהבורא נותן באהבה. הקב"ה הוא אבא אוהב, ואם הוא מביא לנו משהו הוא עושה זאת לטובתנו. מסופר על יהודי בשם ר' זלמן, מחסידי 'קרלין', כי בשעת בוקר מוקדמת שהה בבית המדרש ליד מיחם המים החמים ועקב אחר המתפללים שהכינו לעצמם קפה. "האם יודעים אתם", פנה לסובבים, "מדוע מכין יהודי קפה שחור דווקא על הבוקר מיד אחר התפילה?"... הכל הביטו בו וחיכו למוצא פיו.

המשיך ר' זלמן ואמר: "הלא ראו, אדם המכין לעצמו קפה עושה דבר והיפוכו - תחילה הוא מוזג שלושת רבעי כוס מים חמים מהמיחם, ואז מיד הוא מקרר אותם ברבע כוס חלב - מדוע?! הרי אם רוצה הוא לשתות משקה חם -שישתה תה!, ואם רצונו לשתות משקה קר - שישתה רק חלב!, אם כן, מדוע לערבב הוא מים חמים עם חלב קר?!". יותר מכך", המשיך ותמה, "תחילה נותנים כפית קפה שחור שהינו מר, אך מיד אח"כ נותנים 2 כפיות סוכר מתוקות - איני מבין: אם רצית משקה מר, אל תוסיף סוכר, ואם רצית משקה מתוק, מדוע להכין קפה?!.". "ולסיום", אמר ר' זלמן, "כאשר המשקה שחור וכהה, שופכים לתוכו חלב ומלבינים אותו - מדוע?!". מרותקים כולם חיכו למוצא פיו, ואז הוא ענה לכולם ואמר: "הקשר בין הקפה לבוקר של היהודי הוא - כי כאשר קם היהודי בבוקר, הוא אינו יודע איזו יום יזמן לו הקב"ה, אך הוא מצהיר בהכנת הקפה ואומר: "רבונו של עולם, כעת התעוררתי ואיני יודע מה הולך להיות לי היום: יום קר או חם (כמו הקפה), שחור או לבן (כמו הקפה), מתוק או מר (כמו הקפה), אך דבר אחד אני יודע, והוא... "שהכל - נהיה - בדברו", ואז שותה הוא את הקפה לרוויה". (באר הפרשה) אל לנו לשאול שאלות על מצבנו, אלא עלינו לקבל באהבה את מה ששולח לנו האב האוהב ובכך נזכה לאושרו!

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: ע"א-ע"ג.

אם הוא ראה פעם איזה פריצות, והרי הוא מחזיק מעצמו צדיק גדול, שכואב לו מאוד כבוד ה', האם גם הוא לא יישן כל הלילה מחמת הצער שלו על כבוד ה', שעשו מעשה נגד רצון ה', או הדפיסו איזה עיתון לא בסדר, כתבו שם כל מיני דברי אפיקורסות. האם כל הלילה הוא לא יישן מחמת צער על הכתבה שסיפרו לו שהיתה כתובה בעיתון.

אומרת לו אשתו, בלילה תישן ותשאיר את הצער לבוקר.

לא, לא ישן מחמת הצער עד הבוקר!

האם פעם למישהו הפריע איזה עיתון לישון. וא"ת, שכבר התרגלנו? אם ירביצו לילד שלו כל יום, האם גם אז הוא יתרגל? אולי הוא יעבור אפילו דירה! כי הוא אומר: "מה זה, כל יום מרביצים לילד, אני לא יכול להמשיך לגור כאן, מה זה המקום הזה, ג'ונגל?" וכשבסביבה שלו יש כל מיני עיתונים, האם גם הוא אומר - 'מה זה, צריכים לעבור דירה מכאן, זה לא נסבל'. אם אדם אוהב את ה' אז זה כואב לו מאוד!!!

וכן כתוב (יהושע כב, כ): הלוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו. ונאמר (דברים כט, כח): והנגלות לנו ולבנינו עד עולם. ואפילו אומות העולם אמרו (יונה א, ז): ונדעה בשל מי הרעה הזאת, אף כי ישראל שהם ערבים זה בזה.

כנראה שההסבר על הגויים שהיו בספינה עם יונה הוא כזה, יונה הולך להענש ולהם אין זכות להנצל, יוצא, שהספינה תטבע בגלל יונה והגויים ילכו איתו יחד!

וזו הצרה שלנו, **לדוגמא**, אם אדם ח"ו ברך ברכה לבטלה, יכאב לו ימים רבים על העוון הזה, והוא יעשה כל מיני תקנות כדי להנצל מהברכה לבטלה! אבל אם החבר שלו ברך ברכה לבטלה והוא לא הוכיח אותו, לא כואב לו כל כך, המצפון לא מציק לו, והוא לא אומר בלבו 'למה לא הוכחתי אותו'... והוא הולך לישון בלילה בלי שום נקיפת מצפון, ואפילו ישן טוב בלילה. החבר ברך ברכה לבטלה והוא ב"ה לא בירך ברכה לבטלה!

אבל הוא לא יודע, שאם הוא לא הוכיח את החבר הוא גם נתפס על העוון הזה, הוא יענש יחד עם החבר.

עג. ולהנצל מן העונש הזה, נכון הדבר לבחור אנשי אמת ולחזות מכל העם אנשי חיל, לתתם ראשי השגחה על כל שוק ומגרש משכנותם, להשגיח על שכניהם ולהוכיחם על כל דבר פשע ולבער הרע.

לא רק בישיבה צריך משגיח, צריך שיהיה משגיח גם על הרחובות, לעשות קבוצה של רציניים שתשגיח. ולתת לממונים האלה כח, הם היו הולכים לבית הדין ומתלוננים, שזה עושה ככה וזה עושה ככה, ומביאים את הנידון לבית הדין!

כתוב בגמ' (תענית י"ב:), שחצי יום הראשון בצום היו מתקנים את המעשים המקולקלים, מתלוננים על זה ומתלוננים על זה, מביאים את אותו פלוני ומוכיחים אותו, יש כאלה שבית הדין גם היו מכים אותם באותו יום וע"י כך היו מבערים את הרע. ע"י כך מרויחים שאחד מחזיק את השני מנפילה ברוחניות. וגם מצילים את כלל הציבור מנפילה. ברגע שמתחילים כמה אנשים ליפול ברמה הרוחנית, ע"י התוכחה עוצרים את הנפילה.

לתתם ראשי השגחה על כל שוק ומגרש משכנותם, להשגיח על שכניהם ולהוכיחם.

הם צריכים להשגיח הן בעוון לשוה"ר, וצריכים לפקח אם ח"ו עושים עוול במידות וכו' היום זה מצב כזה שהרבה אנשים זועקים על כל מיני עוולות ואין מושיע, מתי שהמדינה רוצה יודעת להפעיל את הכח יפה מאוד.

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

בס"ד

מצא את המסתתר

לפרשת										וארא
מצא 18 מילים בלבד בתפזורת. במאונן, במאונך ובאלכסון.							**מצא מימרה מסתתרת .**			
י	ק	כ	כ	א	ש	ר	כ	ג		
ר	י	צ	א	ה	כ	ק	פ	ל		
ת	ג	כ	מ	ב	ט	נ	ב	א		
ס	ב	א	מ	ו	כ	ב	ד	י		
נ	ע	ר	ו	מ	ש	ג	נ	ז		
ו	ע	י	ש	ו	ב	י	י	ע		
ר	ה	נ	ל	ל	כ	ת	מ	ג		
צ	ר	ש	כ	ש	ב	א	ע	ב		
ח	ה	ו	מ	א	ו	מ	ה	ה		
נ	צ	ד	ל	א	ד	כ	ת	ש		
ו	י	ש	א	ח	ו	ר	ו	ר		
ש	ח	ה	ד	ב	ע	מ	ל	ו		
ח	ר	ש	י	ל	כ	י	ב	מ		
נ	ק	ר	ב	י	ד	ו	ס	ר		
ד	כ	ג	ד	ת	ק	א	נ	מ		
ז	ב	נ	פ	צ	ל	א	ד	ע		

כנען	אתרן
סבלות	משה
עבדה	נחשון
מורשה	עמינדב
חצרון	ספרי
רוח	עזיאל
נאקות	אלצפן
עמרם	מושי
קרח	
יצהר	
זכרי	
כרמי	
נפג	

האם מצאת את המשפט:
קהלת פרק ח
מאת : כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו :

לילה לבן בנתיבות

עיתים, בתוך כל עולם ההסתר, הקב"ה מראה לנו באופן מופלא כיצד הוא מנהל ומשגיח על עולמו. אך מעל הכל, מנהיג ה' את עולמו ע"פ תפילתו של האדם ודמעותיו בבקשותיו. לפנינו מעשה מופלא מאין כמוהו, אותו סיפר **הרב חיים זאיד שליטא**, רבה של פרדס - כץ שיוכיחו לנו זאת: "מידי שבת, מתארח הרב חיים זאיד במקומות שונים בארץ בסמינרים. היה זה שבועיים לפני חנוכה, התשע"ו. הרב זאיד הוזמן לסמינר בעיר 'נתיבות', עבור קבוצת בנות מתחזקות. הרב הגיע לביתו של מארחו כשעה וחצי לפני השבת. מארחו לקח אותו ברכבו אל יחידת דיור, בה ישהה בשבת, וטרם כניסת השבת לקחו ברכב לסמינר. לאחר התפילה, ואף אחר הסעודה, מסר הרב זאיד שיעור מאלף ומרתק. אחר הסעודה נערך סימפוזיון מרגש עם קבוצת הבנות שהרבו לשאול שאלות, והרב זאיד ריתק אותם בסיפוריו. הסימפוזיון הסתיים. השעה היתה 2:30 בלילה. הרב זאיד יצא מהאולם והלך לכיוון יחידת הדיור על מנת לישון. הוא צועד כמה צעדים, ואז לפתע הוא מבין שבעצם אין לו מושג איפה נמצאת יחידת הדיור.

מארחו הביא אותו ברכב, והוא אינו זוכר היכן ממוקמת היחידה, ואף אינו זוכר את הרחוב שלה. לפני יומיים, בשיחת טלפון אמר לו בעל הדירה את הרחוב, אך הוא לא התאמץ אז לזכור את הפרטים. הרב הבין שהוא בבעיה רצינית. השעה 2:45 בלילה, נתיבות, הוא עייף נורא ואין לו מושג מה עושים. הרב זאיד החליט - הוא מחפש בית כנסת קרובה, שם הוא ישים את ראשו על הספסל ויתכסה בחליפתו וישן, ממש כמו בדורות הקודמים. הוא רואה בית כנסת ונכנס אליה, אך להפתעתו הוא מגלה כי הוא לא לבד. בקידמת בית הכנסת עמד בחור ליד ה'סטנדר' ולמד גמרא בניגון והתלהבות. 'רק בשביל מחזה שכזה בשעה כזו היה שווה לבוא לישון כאן, חשב הרב לעצמו. הרב ניגש לבחור ואמר לו: "שבת שלום, מה אתה עושה כאן בשעה שכזו?". "לומד", ענה. "אך ליל שבת הזה הוא זמן מיוחד ביותר. אני לומד בישיבה, והמשגיח אמר לי לפני כמה שנים, כי בחור עם כח רצון יכול להגיע לכל דבר בחיים, ואפילו לסיים את ה'ש"ס לפני החתונה. הדברים נכנסו לליבי ומאז אני לומד בכל זמן פנוי, על מנת לזכות לסיים את הש"ס. ואני רוצה לבשר לך שתפסת אותי לקראת סיום הש"ס. נותרו לי עוד שלושה דפים וסיימתי את כל הש"ס". הרב זאיד התרגש מאד. בחור צעיר מסיים את הש"ס. "אפשר לזכות ללמוד אתך את שלושת הדפים האחרונים", שאל הרב. "בשמחה", השיב הבחור. השעה היתה 3:00 בלילה. הרב זאיד והבחור התיישבו ללמוד. את שלושת הדפים האחרונים של הש"ס. זה לקח להם כ 3/4 שעה, ובסיום הם פצחו בשירה וריקוד.

הרב זאיד התרגש וברך את הבחור: "כעת אני בטוח שתמצא את השידוך שלך מהר ב"ה". "רגע", שאל הבחור, "אבל מה הרב עושה פה בשעה שכזו?". לפתע נזכר הרב שהוא עייף ואמר: "אבד לי הבית שכחתי איפה יחידת הדיור שקיבלתי השבת, אך זה בסדר, הלילה אשן פה על הספסל בבית הכנסת", אמר הרב. הרב שכב על אחד הספסלים, התעטף בחליפתו וניסה להירדם. הוא עוד לא הספיק להירדם ולפתע הוא מרגיש יד מעירה אותו. "סליחה הרב", היה זה הבחור, "אבל אני חושב שע"פ ההלכה אסור לישון בבית כנסת". הרב ניסה להרגיע אותו כי כך נהגו בכל הדורות, אך הבחור התעקש כי למד שאסור. "טוב", אמר הרב עם עיניים חצי עצומות, "אני אעלה לעזרת הנשים".

'למזלו' עזרת הנשים היתה סגורה. השעה 4:00 בלילה. הוא הבין שהלילה הקב"ה רוצה אותו ער. הוא היה עייף מאד וחיפש בית כנסת סמוך. הפעם הוא עלה ישר לעזרת הנשים. הוא פותח את הדלת ושומע קול בכי. הוא רואה שתי נערות, אחת בוכה והשניה מרגיעה אותה. הרב זאיד הבין שאינו במקום הנכון, והסתובב ליציאה. לפתע, נתקלה רגלו בכסא ונשמע רעש. הנערות צרחו מפחד. "סליחה, רק חיפשתי מקום לישון, אני הולך", התנצל הרב. "רגע, אתה לא הרב זאיד?", שאלה הנערה הבוכיה. "כן". "אתה יודע שאני בוכה בגללך! לפני שנתיים מסרת אצלנו בסמינר אופקים שיעור על שאיפות. אמרת שבחורה יכולה ע"י תפילה ודמעות לזכות לחתן בן תורה שיהא גדול הדור. השיעור שלך מאד השפיע עליי, אמרתי שאני רוצה בן תורה אמיתי, שרק תורה בראש שלו, אך למעשה כבר שנה וחצי שאני בשידוכין ולא מצאתי את זיווגי. הוריי ומכריי משפיעים עליי שאתפשר, אך אני מסרבת. השבת, הוריי בבית מלון, ובאתי עם חברתי לכאן לסיים את כל ספר התהילים ולבכות לזכות בחתן בן תורה, כמו שאמרת שבכוח דמעות לעשות הכל". בשלב הזה, הבין הרב זאיד כעת מדוע ה' מנע אותו הלילה משינה. הוא הבין מה תכנן לו ה'. הוא פנה אליה ברוגע ואמר לה: "מנעי קולך מבכי ועייניך מדמעה, כי יש שכר לפעולתך_ והוא נמצא שתי רחובות מכאן!". "מי נמצא?", שאלה. "החתן שלך", אמר הרב, "המשיכי בקריאת התהילים, אך הפעם שהדמעות שלך יהיו משמחה, יש לי תחושה שמצאתי את השידוך שלך לפני מחצית השעה". "רגע, אבל מה הרב עושה ב-4:00 בלילה בעזרת נשים?", שאל. "שכחתי איפה יחידת הדיור שלי", אמר. "רק רגע" פנתה אליי, "בבניין שלי יש אשה זקנה שיש לה כמה יחידות דיור ברחוב 'קהילות יעקב 7', רחוב וחצי מכאן, והיא תשמח מאד לתת לך דיור תמורת כמה גרושים". לפתע נזכרתי - זה בדיוק הרחוב של יחידת הדיור שלי. זה היה מדהים. הקב"ה לקח לי את הזיכרון לכמה שעות והחזיר לי בגמר התיקון. הרב נכנס לדירה לישון.

א. שהחיינו והטוה"מ על מכונית, כלי בית חשמליים, רהיטים, תכשיטים, בגדים

מ"ב סקי"ג: כלים חדשים, בין מלבושים ובין כלי תשמיש ושתיה ואכילה וכיו"ב אם הם דברים שלב האדם שמח בהם עני בראוי לו ועשיר בראוי לו וכו', אכן אם הוא עשיר גדול שאפילו כלים יקרים וחשובים אין נחשבים לו ואין שמח בהם לא יברך. ולהלן בשו"ע (סעי' ו') על דבר שאינו חשוב כל כך כגון חלוק ומנעלים ואנפלאות אין לברך עליהם וכו'. ומסקנת ההלכה והמנהג: לענין כלים ביתיים וכדו' אין נוהגים לברך הטוב והמטיב או שהחיינו, ואף כלים יקרים וחשובים ביותר וכגון מכונית חדשה, מזגן ושאר מכשירי חשמל חשובים ויקרים, ארונות ושאר רהיטים, תכשיטי כסף וזהב וכדו', אך הסומך לברך הטוב והמטיב (לכלים שכל בני הבית נהנים מהם) או שהחיינו לא הפסיד, והיינו על כלים היקרים הנזכרים וכשיש לו שמחת הלב, והמובחר שיכוין בברכת המזון בברכת הטוב והמטיב, או יברך שהחיינו על פרי חדש.

ועל בגדים חדשים, והיינו בגדים החשובים, וכגון מעיל, חליפה, כובע יקר ומהודר של ימות החול או של שבת או טלית של מצוה, נוהגים רבים לברך שהחיינו, אבל גם זה מצינו מנהגים שאין מברכין כלל שהחיינו על בגדים חדשים, אך נכון מאד שיקפידו לברך על פרי חדש או להלבישו לכבוד יום טוב שממילא מברכין שהחיינו בקידוש ולכוין לפטור הבגד.

ועל בגדים הפשוטים כחלוקי בית, חלאט, חולצות וסוודרים ומכנסיים וכדו' לדברי הכל אין לברך שהחיינו, ואפילו הוא עני ושמח בהם.

ב. זמן ברכת שהחיינו בבגד חדש

סעי' ד', שו"ע: בשעת הקנין יש לו לברך אף על פי שעדיין לא נשתמש בהם. ועיין משנ"ב (סקי"ז). והמנהג הפשוט לברך בעת הלבישה הראשונה של הבגד ולא בשעת קניה, וכשם שמצינו בסי' רכ"ה (סעי' ג') לענין פרי חדש שנוהגים לברך בשעת אכילה ולא בשעת ראיה.

ואם הלביש הבגד ושכח לברך שהחיינו, כל זמן שלא פשטו יוכל לברך, אבל אם פשט הבגד שלא על מנת לחזור וללובשו לאלתר, שוב אין לו לברך שהחיינו כשחוזר ולובשו פעם שניה, אלא יברך בלא הזכרת שם ומלכות.

ומש"כ בשו"ע: כשילבשם מברך מלביש ערומים. כבר כתבו האחרונים שאין אנו נוהגים בברכה זו, אלא יוכל לומר בלא הזכרת שם ומלכות, או ילבשם בבוקר ויכוין בעת ברכת מלביש ערומים על הבגד החדש, וה"ה לענין אבנט חדש